

Farsang vasárnapja

Dante Isteni Színjátékában, a világ bejáratánál ez olvasható: „Ki itt belépsz, hagyj fel minden reménnyel!”

Igen, a mai világban népbetegség a reménytelenség, a boldogtalanság, és az ebből fakadó állandó panaszkodás, pesszimizmus, és örömtelenség. Poénkodás még csak van, de a mindennek fényt adó keresztény öröm hiánycikk.

Egyik olimpikontól, mikor elsőnek ért a célba, megkérdezték, hogy minek örül? „Hogy van Isten!” volt a válasz Ez a mi örömünk forrása is. Nem a pénz, siker, karrier, hanem hogy van életünknek célja, értelme, és van nekünk örök hazánk.

Tudjuk, hogy a világnak van kijárata, és minden gond, baj ellenére látjuk a túlsó part fényeit.

A Szentírásban 365-ször olvashatjuk az isteni biztatást, hogy „ne félj”.

Isten bőkezű gondviselő Atya! A pokol ott kezdődik, ahol megszűnik a remény.

A mi Örömünk ott kezdődik, ahol derű, és remény van a szívünkben.

Mikor befogadjuk Istent, és átadjuk magunkat, akkor megszületik a tiszta szívderűje.

Napóleon, aki fél Európát meghódította, így ír emlékirataiban: „életemben nem volt hat örömteli napom”. Vele szemben Helen Keller, aki vakon, süketen és némán született, de nevelőnője egész életét rááldozva rávezette a hitre, O így írt: örüljetek, mert van Isten!

Igy volt értelme életének, és a sötétségből eljutott az örök élet fényessége felé. Ez egy igazi csoda! Tanúságtétel egy fogyatékosról, aki előadásával bejárta a fél világot.

A zongora rezgéseiből megértette Beethoven IX. szimfóniáját.

A szentek, és a művészek közel vannak Istenhez, megértik az Ő titkait. Prohászka Ottokár, a lánglelkű püspök így írt naplójában: „én mindig örülök”. Mert Jézus volt a szívében. Életünk igazi értékét hitünk

adja meg! Ma fontosnak tartják a pozitív gondolkodást, de mi Isteni magasságból szeretnénk meglátni az élet másik oldalát.

Minden nézőpont kérdése: van még fél pohár borom, vagy már csak fél pohár borom van.

Ha a templom tornyából szétnézünk, csak a szép tájat látjuk, mert messzebbre nézünk.

Minden gondunk, aggodalmunk eltörpül, ha felülről, isteni távlatból nézzük. A szentek így mondták: „mi ez az örökkévalósághoz képest?”

Szépen mondjuk a szentmisékben: emeljük föl szívünket! Felemeltük az Úrhoz! Ez a mi Örömünk!

A nagy szentek mindig tudtak örülni! Ők égre-tekintő emberek voltak! A húsvéti öröm erősebb a halálnál, a szeretet erősebb a gyűlöletnél.

Szent Ferenc megénekelte szép Naphimnuszát.

II. János Pál szentatyánk szívén viselte a világ szenvedését és sorsát, de mégis öröm volt a szívében! Egyéniségével derűt hozott a világba. Farsang van, az öröm, és a kegyelem ideje. A világban sok a bűn, az erkölcstelenség, de mi maradjunk meg erkölcsös embernek, jó kereszténynek, és jó magyarnak!

Legyen remény, és optimizmus a szívünkben!.

Szent Pál mondta: „közel van az Úr!”

Ne felejtsük el, hogy az igazi boldogság majd odaát lesz!